

باب نوزدهم

در جواز پوشیدن حریر و خز و سنجاب و غیره

در کتاب مستطاب اقدس نازل:

"البسوا السّمّور كما تلبسون الخزّ و السنّجاب و ما دونهما أنّه ما نهى في الفرقان و لكن اشتبه على العلماء." (بند ۹)

و نیز میفرمایند قوله تعالی:

"احلّ لكم لبس الحریر." (بند ۱۵۹)^۱

کلیته در اینظهور اعظم حدودیکه راجع بلباس و محاسن در شریعت قبل وارد بوده مرتفع و اختیار طرز البسه و لعی بخود مردم واگذار شده قوله تعالی فی کتابه الأقدس:

"قد رفع الله عنکم حکم الحدّ فی اللّباس و اللّعی^۲ فضلا من عنده أنّه لهو الأمر العلیم. اعملوا ما لا تنکره العقول المستقیمة و لا تجعلوا انفسکم ملعب الجاهلین."^۳ (بند ۱۵۹)

و در لوح مبارک دیگر از قلم جمالبارک جلّ جلاله نازل قوله تعالی:

".... این ظهور ظهور رحمت کبری و عنایت عظمی است استعمال لباس اجنبیه و ملاحظه کتب آنقوم از قبل ممنوع و آثار منع در کتب موجود و مشهود و لکن در اینظهور اعظم سدّ منع برداشته شد و بجای آن حریت عطا و عنایت گشت."

و در لوح بشارات میفرمایند قوله تعالی:

"بشارت هفتم زمام البسه و ترتیب لعی و اصلاح آن در قبضه اختیار عباد گذارده شد و لکن ایاکم یا قوم ان تجعلوا انفسکم ملعب الجاهلین."

^۱ پوشیدن لباس حریر در اسلام برای مردها حرام بوده مگر در وقت جهاد و جنگ با کفار که جواز آن تصریح شده. بکتب فقهیه مراجعه شود.

^۲ لعی: ریشها - موی صورت که محاسن گویند

^۳ ملعب الجاهلین: بازیچه مردم نادان

در صفحه ۲۰۰ جلد اول سفرنامه معروف به بدایع الآثار مسطور است قوله تعالی:
"شب در تالار هوتل بعضی مجلس رقص و نوا داشتند فرمودند اینگونه محافل و عوائد سبب فساد اخلاق است."

حضرت ولی امرالله جلّ سلطانه در توفیق محفل مقدّس روحانی ملّی بهائیان ایران شید الله ارکانه مورّخه سوّم شهر القدره سنه ۹۲= ششم نوامبر ۱۹۳۵ میفرمایند قوله الأهلی:

"اما راجع بقضیه رقص و تقلید البسه نساء غرب فرمودند اوّل وظیفه محفل ملّی بهائیان ایران در این ایّام که اخلاق در آنسامان تدنّی نموده، تقلید و عدم تقیّد و لامذهبی رواجی شدید یافته این است که جمهور بهائیان را از قبل این عبد کرارا و مرارا در کمال تأکید و بنهایت صراحت تذکّر دهند که تجاوز از آداب بهائی و مخالفت مبادی سامیه امریّه راجع بتقدیس و تنزیه و عقّت و عصمت و اعتدال در امور و اجتناب از سیّئات اهل غرب و عادات مذمومه غیر مرضیه آنان تولید مفاصد عظیمه در جامعه نماید و بنیه جامعه را ضعیف نماید و از رونق بیندازد. بهائیان باید همّت در ترویج و اقتباس از حسنات اهل غرب نمایند نه تقلید سیّئات آنان. امتیاز بهائی حقیقی در این است لا غیر."